

Zaměřeno na Království

Roč. 26 č. 11

Anthony Buzzard, editor

Srpen, 2024

Hrdost?

Tracy Zhykhovich, Minnesota

Podívejte se na video "Should Christians Celebrate Pride Month?" na [youtube.com/@KOGMissions](https://www.youtube.com/@KOGMissions)

Bible nám říká, že Bůh nenávidí pýchu: "Bázeň před Pánem je nenávidět zlo, nenávidím zpupnou pýchu, zlou cestu a křivé řeči" (Př 8:13). Nejenže Bůh nenávidí pýchu a nazývá ji zlem, ale v Izajáši 13:11 říká, že potrestá bezbožné za jejich hřích, učiní přítrž jejich pýše a srazí arogantní lidi.

Svět je neinformovaný ohledně lásky, pokání a poslušnosti a bohužel i mnozí z těch, kteří tvrdí, že následují Ježíše, jsou neinformovaní, nebo ještě hůře, prostě jim o tom nic neříkají.

V červnu jste se možná ptali, proč všechny ty duhy? No, Spojené státy údajně slavily "měsíc hrdosti" a vyjadřovaly podporu komunitě LGBTQ+, těm několika málo lidem (ve srovnání s většinou), kteří se identifikují jako něco nebo někdo jiný, než jak je stvořil Bůh. Vláda a školy tvrdí, že se snaží zvýšit povědomí o neustálém boji těchto lidí a jejich rovnoprávnosti. Podivné však je, že tím nechávají trpět ostatní a berou jim jejich práva (například pokud jste dívka, která chce vyniknout v ženském sportu).

Může se zdát, že takových lidí je hodně, ale pravdou je, že je to proto, že několik hlasů je hlasitějších než mnoho mlčících. Mnohé z těchto hlasů zkreslují Ježíše a Bibli, ale ti, kteří se vydávají za křesťany, buď neznají Boží pravdy o těchto věcech, nebo se bojí lidí více než Boha.

Křesťané by neměli oslavovat to, co Bible odsuzuje! A křesťané by neměli říkat lži jen proto, aby byli oblíbení nebo si udrželi práci. Být oblíbený nebo přijímaný tímto hříšným světem nebude trvat dlouho. **Říkat chlapi oni a děvčeti on je lež!**

Co byste tedy jako Kristovi následovníci měli dělat? Následujete Krista, nebo následujete to, co vám říkají druzí, nebo následujete jen to, co chcete dělat, nebo to, co je pro vás nejpohodlnější? **Toto bláznovství buď schválíme, nebo odsuzujeme, a mlčení často mluví hlasitěji než slova.**

Pokud tvrdíme, že následujeme Krista a milujeme Boha, musíme vědět, kam nás Kristus vede, a musíme vědět, co Bůh miluje a co nenávidí, abychom ho mohli poslouchat.

Jak by měli křesťané reagovat na "měsíc hrdosti"?

Prostě se ho neúčastnit! Bud'te ochotni nechat se zesměšnit, protože váš nebeský Otec vám nakonec kryje záda, místo aby se obrátil proti vám. **Nemusíte být nepřijemní**, ale můžete být uctivě upřímní. Nepodřizujte se a "neukazujte přijetí" tím, že přijmete to, co oslavují, jako platnou možnost, nebo máváním vlajky vyjádříte svou podporu.

Co říká Bible o LGBTQ+? Římanům 1 říká, že je to bezbožné, nesprávné a odporné a že tyto vášně jsou hanebné, ostudné a nepřírozené. Říká, že lidé, kteří praktikují tyto životní styly, mají bezcitná srdce, zkaženou mysl, jsou blázni a zneuctívají svá těla. Říká, že vyměnili Boží pravdu za lež a praktikují nepřírozené sexuální vztahy.

A Římanům 1 uvádí závist, vraždu, pomluvy, pomlouvání, arogantní a ty, kdo zneuctívají své rodiče! Říká, že ti, kdo tyto věci praktikují, si zaslouží smrt, a nejen oni, ale i **ti, kdo schvalují to, jak se chovají!** (A ne, neříkám, že bychom měli někoho zabít.)

Lásku a to, co je spravedlivé a co zlé, určuje Bůh, nikoli kultura. List Římanům 1 je zcela jasný, stejně jako různé pasáže ve Starém zákoně: V Bibli se píše: "Nesmíš mít pohlavní styk s mužem, stejně jako máš pohlavní styk se ženou." Je to odporný čin.

Ježíš nás v Markově evangeliu 7:20-23 učil, že "co z člověka vychází, to ho poskvřňuje. Z nitra, **z lidského srdce**, totiž vycházejí zlé myšlenky, smilstvo, krádež, vražda, cizoložství, chamtivost, zlo, podvod, zhýralost, závist, pomluvy, pýcha a hloupost. Všechno toto zlo vychází zevnitř a poskvřňuje člověka."

V 1. kapitole listu Římanům se píše, že srdce je takto zkaženo, když vyměníme Boží pravdy za lži tohoto světa a rozhodneme se uctívat spíše věci, které stvořil Bůh než Boha samotného. Když Boha neoslavujeme a nevzdáváme mu díky, naše srdce a mysl se zatemňují (Řím 1:21, 25).

Biblická definice lásky znamená nepřijímat hřích, ale poukazovat na něj – mluvit pravdu v lásce, a láska znamená napravovat. Proto by ani rodiče neměli přistupovat na lži.

Efezským 6:4 říká rodičům, že nemají své děti dráždit, ale mají je **vychovávat v kázni a výchově Pána**. To je láska a to je skutečná ochrana dítěte, nikoli nosit ruční zbraň!

Bůh dává celému lidstvu svobodnou vůli, ale to neznamená, že volba každého člověka je pro něj přijatelná.

Prísloví 16:18 říká, že "pýcha předchází zkázu a povýšenost pád".

Žalm 59:12 říká, že lidé "mluví hříšná slova, a tak at' jsou v pasti své pýchy a zlořečení a lži, které říkají".

Vidíme, že i když máme svobodnou vůli dělat, co chceme, za svá špatná rozhodnutí **zaplatíme následky**; a když jsme pyšní, budeme polapeni svými hříšnými slovy.

Ježíš řekl, že pro každého, kdo by ubližoval nevinnému dítěti, by bylo lepší, kdyby mu na krk uvázali kámen a hodili ho do moře. Dnes vidíme mnoho lidí, kteří ubližují dětem, at' už malými nebo velkými způsoby. Říkat dítěti lži si zaslouží velký kámen, stejně jako odřezávat části těla nebo vytrhávat dítě z matčina lůna.

Dnešní kultura se Bohu a jeho slovům vysmívá, což znamená, že i my budeme terčem posměchu, pokud budeme mluvit nebo se zastávat jeho slov. Ale Písmo říká, že Bůh si vysmívat nenechá! (Gal 6:7). Pokud se tedy vysmíváte Bohu nebo jeho dětem, které se zastávají a mluví pro jeho spravedlnost, měli byste si dát pozor! Ježíš řekl, že máme hledat především Boží království a **jeho spravedlnost!**

Pokud lidi milujeme, budeme s nimi sdílet identitu, kterou mohou mít v Kristu, místo abychom je povzbuzovali k hledání identity jinde. Pokud najdeme svou identitu v Kristu, pak máme skutečné a smysluplné přijetí a schválení. Nemyslíte si, že je důležitější být schválen Všemohoucím Bohem a Stvořitelem tohoto vesmíru, který ví, kolik vlasů máte na hlavě, cítí vaši bolest a zná každou slzu, kterou vyplakáte, a který dokáže přivést mrtvé lidi zpět k životu, než schválení lidí, kterým na vás, vašich potřebách či bolesti ve

skutečnosti nezáleží a jediné, co udělají, je, že vám tak či onak přinesou smrt?

Média a mnohé školy se dokonce vysmívají dětské nevinosti. Místo toho chtějí děti vystavit jakémukoli zlu a znecitlivět je, aby si myslely, že hanebné činy a zvrácená mysl jsou dobré a přijatelné. Dobro nazývají zlem a zlo dobrem.

V Genesis 1:27-28 se píše, že "Bůh stvořil lidi ke svému obrazu; k obrazu Božimu je stvořil; muže a ženu je stvořil. Bůh jim požehnal a řekl jim: 'Plod'te a množ'te se! Naplňte zemi a podmaňte si ji!'"

Bůh není nějaký transgenderový Bůh. V celém Písmu nám říká, že jeho zájmeno je On, ne ona a ne Oni! Ježíš nám také řekl, že Bůh je jeho Otec (nikoli Matka)!

Hned na začátku je nám řečeno, že Bůh stvořil dvě pohlaví, mužské a ženské. Bůh to nám, kteří jsme matematicky nedostateční, usnadňuje. On je jeden a jediný Bůh a existují pouze **dvě** pohlaví!

Bůh požehnal muži a ženě, nazval je dobrými a řekl jim, aby plodili děti a naplnili zemi. Neřekl jim, aby děti zabíjeli, pokud mají jiné životní plány.

Řekl jim také, aby spravovali zemi a že jim byla dána k užívání. Rostliny a zvířata nebyly stvořeny k Božimu obrazu a nebyly postaveny do pozice, aby vládly lidem. Lidé a jejich potřeby jsou na prvním místě, a protože vládnou, měli by o tento dar pečovat. Od počátku jim byla svěřena odpovědnost.

Být křesťanem – tedy žít v poslušnosti Bohu a následovat to, co řekl Ježíš – může do vašeho života přinést pronásledování a utrpení. Ale je nám řečeno, že **máme utrpení snášet, ne se mu vyhýbat**. Nesmíme projevovat souhlas s tím, co Bůh nazývá špatností. Můžeme s úctou nesouhlasit, aniž bychom druhé lidi nenáviděli. Můžeme nesouhlasit, a přesto milovat.

Mladí lidé a všichni lidé musí znát jednoduchou vědu (spolu s jednoduchou matematikou a gramatikou), že muži a ženy se rodí s odlišnou anatomíí. Nepřijímejte prosím lži, at' už je lidé vykřikují jakkoli hlasitě. **Na buněčné úrovni se vaše DNA a chromozomy nemohou změnit pomocí make-upu nebo operací!**

1 Tesaloniickým 5:22 nás varuje, abychom se "vyhýbali každé formě zla". **Hříchu je třeba litovat, ne jej oslavovat!**

1. Petrův 4:4-16 nám připomíná, že svět bude "šokován, když se s nimi nevrhnete do stejné záplavy zla, a oni vás budou očerňovat. Budou **muset skládat účty před Ježíšem Kristem**, který stojí připraven soudit živé i mrtvé... Blíží se konec všech věcí, proto mějte jasnou hlavu a ovládejte se... Kdo mluví, ať mluví Boží slova. Kdo slouží, ať slouží vši silou, kterou mu dává Bůh, aby byl ve všem oslaven Bůh skrze Ježíše Mesiáše. Jemu patří sláva a vláda na věky. Amen.

"Drazí přátelé, nebuďte šokováni z ohnivé zkoušky, která na vás přišla, aby vás vyzkoušela, jako by se s vámi děla nějaká podivná věc. **Ale radujte se v té míře, v jaké se podílíte na Mesiášově utrpení**, abyste se při zjevení jeho slávy [druhém příchodu] také radovali s největší radostí. **Jestliže jste uráženi pro Mesiášovo jméno a program, jste šťastní...** Jestliže trpíte pro to, že jste křesťané, nestyďte se, ale oslavujte Boha tím, že nesete tuto identitu."

Čemu skutečně věřím? Jsou mé činy hodné odměny?

Jennie Wyeth, Austrálie

Nejprve bych měla upřesnit, v co doufám: Žít s ostatními křesťanskými věřícími jako nesmrtelní navždy, s Ježíšem jako naším Králem, a pak s Otcem Bohem na obnovené a zrestaurované zemi. Pevně věřím, že nyní nesmrtelný Ježíš před 2000 lety poslušně kráčel jako lidský zplozený syn Boha Otce a panny Marie. Ježíš Kristus je mým vzorem. Kvůli trestu za všechny lidské hříchy vzal na sebe můj trest, i když byl sám nevinný (Jan 3:16; Řím 6:23). Ježíš dobrovolně zemřel na kříži pro zločince. Za jeho celoživotní poslušnost, věrnost a konečné utrpení, které vedlo ke smrti, ho Bůh vzkřísil zpět k životu. O několik týdnů později Kristus vystoupil do nebe a je u Otce. Trpělivě čeká na Otcův čas, aby se mohl vrátit a spolu s věrnými svatými vyřešit rozsáhlý zmatek, do kterého se lidé dostali.

Bůh slíbil, že potomek krále Davida bude vládnout jako jediný král světa z Jeruzaléma. Tímto prorokovaným potomkem je Ježíš, i když ortodoxní Židé to stále odmítají uzнат. Ježíš bude mít tým zbožných mužů a žen, kteří mu pomohou vládnout světu, až se vrátí (Iz 2:1-4; 11:3b-9; Jer 3,17; Ez 43:7; Dan 7:14; Joel 3:17; Zj 2:27). Chci být v tomto týmu? (Zj 2:26; 1 Kor 6:2). Na splnění proroctví se mohou podílet jen ti, kdo

chápu celkový obraz. Jak se tedy mohu spojit se svým nebeským Otcem a Ježíšem, abych to viděl jako svou osobní zkušenost?

1. Uznat, že mám vrozenou hříšnou povahu, i když se snažím být dobrý a ovládat se. Spolu s celým lidstvem zjišťuji, že jsem v tomto stavu bídný a ubohý a zoufale potřebuji Boží milosrdenství, milost a pomoc (Zj 3:17-22).

2. Uznat, že Bůh nikdy nemůže přebývat s hříchem a špatností, že jeho přirozenost je samé světlo a že v jeho přítomnosti nemůže žít tma nebo dokonce stín (Dan 2:21). Byl tak zklamaný, a těžko si dovedu představit, jak moc mu zlomilo srdce, když Adam a Eva zhřešili, ale Bůh nikdy nechtěl ani klony nebo roboty. Spíše si přál, aby se lidé rozhodli, zda ho budou poslouchat, nebo ne (Řím 7:24). Naštěstí se jako náš druhý Adam narodil Ježíš. Podařilo se mu to, v čem Adam selhal.

Pokud se rozhodnu pro Boží cestu, pokleknu před ním v pokání za všechny své chyby, omyly a úmyslná provinění. On mi slibuje, že mi odpustí a zapomene na mé minulé hříchy (Ž 103:12). Evangelium je jako semeno, které musí být zaseto do mého srdce a pak vyrůst skrze mnohé zkoušky (Mt 13:8; Sk 14:22). Moje půda musí být úrodná, abych mohl přinést dobrou úrodu. Pak uznávám, že On stvořil svět a všechno živé k jídlu, k mému potěšení a užitku (Gn 1:29-31. Běžím svůj každodenní závod a každý den prožívám ve vděčnosti svému Otcovi, jako by byl můj poslední.

Nyní jsem synem nebo dcerou Boha Otce a dědicem (Gal 3,26; Ef 5,8; 1 Tim 6,6; Řím 8,14-17).

3. Musím být poslušný a projít vodou křtu, abych ukázal Bohu Otcovi i Ježíši, že jsem odhodlán být poslušný Mesiášovu učení (Sk 2:38; 22:16; Gal 3:27). To znamená žít každý den zbožným životem vedeným svatým duchem, který je činnou mocí a přítomností samotného Boha, stejně jako to dělal a stále dělá Ježíš (Řím 8:14; Ga 5:18; Ž 143:10; Jan 10:27; Heb 5:9).

4. Pochopit, že existují dvě vzkříšení. První znamená odměny a nemá nic společného s hříchem a soudem. Ježíš se vrátí s odměnami až při svém druhém příchodu. Ty dostane každý z nás podle své práce – tedy podle svých skutků, činů a splněných úkolů (Zj 22:12; Lk 19:15; Mt 25:19). V této době jsou vzkříšení pouze věrní věřící, kteří se při jeho příchodu připojí k

těm poslušným věřícím, kteří jsou ještě naživu. Všichni tito svatí budou vládnout s Ježíšem a pomáhat při obnově celé země (Zj 5:10; 20:5-6). Izajáš dvakrát prorokoval, že vojenská technika bude přetavena v zemědělské náčiní, divoká zvířata si lehnou k mírným a bude konec válek a zabíjení. Potraty skončí!

Druhé vzkříšení o tisíc let později se bude týkat *soudu*. Tehdy budou souzeni ničemní i ti, kteří o Bohu a Ježíši nikdy neslyšeli. *Každý jednotlivce bude souzen podle toho, co mohl rozumně poznat*. Mnoha lidem bude umožněn vstup do Boží přítomnosti, přestože nebyli věřící. Je mé jméno stále zapsáno v Beránkově knize života? Tato otázka má věčný význam. Král David v Žalmu 69:28 volá: "Kéž jsou vymazáni z knihy života [a jejich život skončí]. A kéž nebudou zaznamenáni mezi spravedlivými (těmi, kdo jsou v dobrém postavení před Bohem). Při posledním soudu budou ti, jejichž jména nejsou zapsána v této knize, uvrženi do ohnivého jezera, druhé smrti. Zdá se být jasné, že se jedná o úplné zničení, a nikoli o nějaký druh věčného utrpení (Zj 3:5; Ž 69:28; Zj 20:12-15; 21,27; Flp 4:3; Ex 32:33, Zj 3:4-5, Ž 9:5).

5. V jakém vzkříšení chci být? V tom prvním, kde se rozdávají odměny, nebo v tom druhém, kde se musí zodpovídat každé slovo, které jsem kdy pronesl, a každý čin. Pokud si vyberu to první, pak všechna minulá i současná slova a činy musí být systematicky řešeny – každý den. Jak to mám udělat? Musím se vědomě modlit a prosit Boha, aby mi připomněl mou minulost, požádat o odpuštění (Boží i lidské) a napravit, co jsem schopen. Ano, Otec mi odpouští, ale co ti, kterým jsem ublížil a poškodil je? O nápravu je třeba usilovat všude, kde je to možné (Heb 4:12-16).

Musím se tedy učit dnes a po každých 24 hodin, které mi zbývají – ať už je mi 39 nebo 79 let -, používat Ježíše jako svůj příklad a neříkat ani nedělat nic, o čem vím, že není zbožné (Heb 5:7-14; Řím 2:10).

6. Bůh řekl Abrahamovi, aby žil bezúhonným životem, a slíbil mu, že se stane otcem mnoha národů, získá mnoho země a bude nesmírně plodný (Gn 17:1). To neznamená, že Bůh řekl, že musí být bez hříchu, protože věděl, že to není možné, ale Bůh chtěl, aby Abraham byl bezúhonný. V tom je velký rozdíl. V Jobovi 1:1 se píše, že Job byl také bezúhonný. Až do nesmrtelnosti nemůže být nikdo bez hříchu, ale být bezúhonný znamená rychle uznat své chyby a omyly

pokud možno ještě týž den, abych byl vždy připraven na Ježíšův návrat (mohu zemřít v příští hodině). Musím se jimi systematicky zabývat. Nesmím své chyby nechat "nedokončené" (1 Tes 5:23).

7. Každý den, který mi zbývá, by se měl stát mou rutinou: systematicky hledat Boží vůli ve všem, co říkám a dělám (Flp 4:4-8; Řím 8:19).

Jaká je moje každodenní rutina? Je zbožná?

Jaké mám zvyky, které (vím) nebudou v Ježíšově království přijatelné?

Hledám Jeho vůli v oddané modlitbě a každodenní četbě Jeho slova?

Uznávám ho vědomě a děkuji Bohu za přírodu kolem sebe, za flóru a faunu?

Prožívám Boží milosrdenství a milost, které mi Bůh poskytuje během mého dne? (1 Tes 5:18).

Našel jsem poklad (perlu velké ceny), kde je nejdůležitější být vděčný a spokojený za všech okolností? (Flp 4:11).

Jak neztrácím srdce, když se nedaří? Když ztratím někoho blízkého, zhorší se mi zdraví nebo si už nemohu dovolit platit účty, dobře jíst, vytápět dům, nebo ještě hůř, ocitnu se bez střechy nad hlavou, jak reaguji? To vše zažil apoštol Pavel a sám Ježíš pochopil, že zvířata se mají často lépe než lidé. Je toho hodně, o čem je třeba přemýšlet. Na závěr nám dovoďte, abychom upřímně přemýšleli a rozjímali nad Matoušem 13:12: "Kdo už má rozum, tomu bude dáno víc a bude mít hojnost. Kdo však nemá rozum, tomu bude odňato všechno, co má." (Mt 12:12). Tento verš spolu s předchozím a následujícím popisuje, co pro mě osobně znamená příprava na toto Království, den co den. Měl bych se sám sebe ptát: "Jsou mé činy hodny odměny?"

Zjevení 13 a poslední dny

Anthony Buzzard

Nikdo z nás neví, kdy se Ježíš vrátí, a je marné určovat data. Každý z nás musí být připraven na setkání s Mesiášem, protože můžeme kdykoli zemřít a již v příští vteřině našeho vědomí (i když mohou uplynout roky, zatímco budeme "spát" v hrobě, Dan 12:2) vstaneme při vzkříšení na "poslední polnici", abychom se setkali s Ježíšem, vracejícím se Mesiášem (1 Kor 15:51-52). Musíme být stále ve střehu.

Pavel vysvětlil Tesalonickým (2 Tes 2:3), že příchod Pána Ježíše však nemůže nastat, dokud nenastanou dvě důležité události:

- 1) apostaze neboli odpadnutí od pravé víry,
- a
- 2) zjevení člověka hříchu, Antikrista.

Tato poslušnost je jasně popsána ve 2. Tesalonickým 2:1-12 a měla by být pečlivě prostudována. (Některé eschatologické systémy pořadí uvedené Pavlem narušují a tvrdí, že Ježíš shromáždí církve před příchodem člověka hříchu. To je v rozporu s Pavlovým varováním.)

Zjevení 13 je založeno na vidění, které bylo Danielovi dáno v 7. kapitole. O čtyřech královstvích, která Daniel viděl, se říká, že povstanou v době, která nastane v budoucnu po Danielově vidění (viz Dan 7:17: "čtyři králové, kteří povstanou"). Vzhledem k tomu, že Nebúkadnesarův Babylon byl v době, kdy Daniel vidění viděl, před pádem a Médo-Persie již existovala, je těžké pochopit, jak by Daniel 7 mohl zahrnout tato království. Navíc Ježíš ve Zjevení 13 vidí všechny čtyři šelmy z Daniela 7 jako jednu složenou šelmu s deseti rohy a sedmi hlavami.

Charakteristickým znakem těchto sedmi hlav je rouhání (Zj 13:1). Celá šelma odvozuje svou sílu od draka, kterého Zj 12:9 definuje jako původního hada z Genesis 3, tj. satana, ďábla, který, budiž poznamenáno, svádí celý svět. Tato šelma má velkou vládnoucí moc (13:2), a když Bible říká "velká", znamená to velká!

Jedna z hlav tohoto politického monstra utrpí smrtelnou ránu, ale zázračně se uzdraví a získá si tak pozornost a přízeň celého světa (13:3). Jedná se o satanův pokus parodovat Ježíšovo vzkříšení. Antikrist bude nějakým způsobem "vzkříšen" a zjeven (2 Tes 2:3, 6, 8). Půjde o odpornou napodobeninu druhého příchodu.

Ve 13:4 svět naletí na tento trik a bude Antikrista uctívat, jako by to byl Bůh ("Kdo je jako ta šelma?" srov. "Kdo je jako Bůh?"). Má velkou vojenskou moc.

Antikrist je také velký rouhač a pronásledovatel svatých a jeho moc má trvat 3½ roku neboli 42 měsíců (13:5). Toto časové období je odvozeno z Daniela 9:27; 70. "sedmička" neboli sedmiletí je rozdělena na

dvě poloviny po 3½ letech. V polovině těchto 7 let šelma ukončí oběti a zřídí ohavnost zpusťování (Dan 9:27; 7:25; 11:31; 12:11).

Ježíš tuto událost učiní signálem pro judské křesťany, aby utekli do hor (Mt 24:15), a slibuje, že se vrátí *ihned* po následujícím období velkého soužení. Z Ježíšem uvedeného pořadí – soužení a *ihned* po něm druhý příchod (Mt 24:29) - víme, že mluvil o událostech, které teprve přijdou.

Ve Zjevení 13:9 jsme upozorněni, abychom věnovali vážnou pozornost tomu, co Bůh říká skrze ducha. (13:8 by mělo být přeloženo tak, jak to má *King James*, a ukazuje, že Ježíš byl "ukřižován před založením světa", tedy v Božím plánu).

Zjevení 13:10 varuje svaté, aby nebyli násilní. Křesťané nemají ve válkách tohoto světa co dělat a ti, kteří budou během soužení trpět, budou sami zabiti, pokud se chopí zbraní. Proto Ježíš Petrovi nařídil, aby "vrátil svůj meč do pochvy" (Mt 26:52). Byl to Petrův meč k sebeobraně, který Ježíš odsoudil. Křesťané se nemají oddávat fyzickému násilí. Mají být nenásilní, jako byl podle Jakuba Ježíš (Jk 5:6).

V 13:11-15 se setkáváme s Antikristovým "člověkem pro styk s veřejností", který pro něj shání podporu. (Všimněte si, že výraz "šelma" se vztahuje jak na království, tak na jeho vůdce.) Trumfem falešného proroka je moc konat zázraky a vytvoření podobizny šelmy. To nám připomíná dech, který Bůh vdechl Adamovi, jenž byl stvořen k obrazu Božímu (Gn 1:27). Je zřejmé, že Antikrist a falešný prorok si "hrají na Boha". Zdá se, že sám Satan to účinně dělá již po celé věky. Zdá se, že vytvořil pozici Boha Syna, druhého člena Trojice, což je titul, který si Ježíš nikdy nenárokoval. Ježíš sám sebe nazýval Mesiášem, Božím Synem (Mt 16:16). Ježíš o sobě nikdy netvrdil, že je Bůh. Pavel říká, že Antikrist (šelma) bude tvrdit, že je Bůh (2 Tes 2:4).

Falešné zázraky pocházejí ze satanovy moci, stejně jako tomu bylo v případě faraonových kouzelníků. Žádný kouzelník bez pomoci nedokáže ve velkém měřítku proměnit vodu v krev (Ex 7:20-22), ani nedokáže způsobit, aby se na zemi objevily žáby (Ex 8:7). Člověk hříchu (Antikrist) bude dělat zázraky, stejně jako Ježíš, ale moc bude patřit Satanovi (2 Tes 2:9). Kolik z toho se již ve světě děje?

Ve Zjevení 13:16 se píše, že lidem všech tříd bude dán cejch jako odznak věrnosti šelmě. Bez tohoto znamení nebude možný žádný obchod. Zdá se, že tímto znamením je číslo Antikrista, které je 666. Písmena v hebrejštině a řečtině mají číselnou hodnotu a ta bude ukazovat na identitu Antikrista. Předobraz nám dává Genesis 34:2, kdy pohan Šekem ben Chamor znásilnil Dínu, panenskou dceru Izraele (předobraz církve). Jméno Šechem ben Hamor = hebrejsky 666 a je typickým představitelem Antikrista. Stejně tak Goliáš, jehož hrot kopí vážil 600 šekelů železa; Goliáš byl vysoký 6 loktů a měl 6 kusů zbroje (1 Sam 17:4-7). Nebúkadnesarův obraz byl 60 loktů vysoký a 6 loktů široký. Člověk byl stvořen šestého dne. Ježíšovo jméno však v řečtině dává dohromady 888. A 8 je zřejmě číslo nadbytku.

Někdy v budoucnu začnou předvídané události probíhat. Vývoj na Blízkém východě povede k sedmiletému spolenectví s asyrským Antikristem.¹ Ježíš považuje Daniele 11:31 za budoucnost (Mt 24:15), stejně jako Daniel 12:1 (Mt 24:21). Pavel považuje Daniele 11:36 za obraz Antikrista (**Iz 11:4 = 2 Tes 2:8**). Tento poslední král tedy nemůže být jen historií!²

Zjevení 13 je třeba studovat ve spojení s Danielem 2, 7, 8, 9, 10, 11, 12, Matoušem 24, 2. Tesalonickým 2, Izajášem, Jeremiášem, Ezechielem, Malými proroky a Zjevením 17. Podstata těchto vizí představuje obraz monstrózního tyрана vznikajícího východně/severně od současného Izraele (v Iráku, Íránu nebo Sýrii?), jehož spolenectví s konfederací deseti národů (Ž 83) bude rozdrčeno Ježíšem při jeho druhém příchodu (Ž 2; Zj 19-21). "Hle," řekl Ježíš, "řekl jsem vám to předem" (Mt 24:25). Moudrý křesťan se důkladně seznámí s knihami Daniel a Zjevení, jak mu přikázal Ježíš (Mt 24,15; Zj 1,3).

Věřit ve stylu Abrahama

Anthony Buzzard

Mezi křesťany panuje shoda, že za spravedlivé jsme

považováni spíše na základě víry než na základě skutků Zákona. Zdá se však, že tato shoda se rozpadá, když dojde na otázku obsahu víry. V co musíme věřit, aby-chom dosáhli onoho požehnaného stavu, kdy jsme "v právu před Bohem"?

Ve veřejnosti panuje rozsáhlá neznalost Písma Staré smlouvy. Zatímco Pavel zakládá své evangelium, tedy i recept na víru, na Starém zákoně, většina návštěvníků církve si to nemyslí. Zásadním východiskem je pro Pavla Genesis 15:6, který cituje v Římanům 4:3 a znovu v listu Galatánům 3:6: "Abraham uvěřil Bohu a bylo mu to uznáno jako napravení."³

Víra znamená uvěřit. Řecké *pistis*, víra, přímo souvisí s *pisteuo*, uvěřit. Jak poznamenává studie Římanům 4:3: "Víra není ani výkon, ani intuice, ale přesvědčení o slibech, jak jsou shrnuty v Kristu." (Viz rozšířené citace z tohoto článku v prvním rámečku na následující straně)⁴.

Abraham uvěřil Bohu a vzal Ho za slovo. Přijal božské sliby. To je také křesťanský vzor víry, protože Abraham je "otcem všech věřících" (Řím 4:11) a "všech, kdo jsou z Abrahamovy víry" (Řím 4:16). Abraham byl křesťanským věřícím již v předstihu (Gal 3:8). Z toho vyplývá, že poznání Boha je zprostředkováno jeho slovem/slibem. Bez Božího zjevení jeho záměru v jeho slově je víra nemožná. Teprve když Bůh promluvil, přestal být neznámým Bohem, a teprve když Abraham uvěřil tomu, co Bůh řekl, získal patriarcha status, že je ve správném vztahu s Bohem.

Obsah Abrahamovy víry je dán sliby, o nichž se Abraham nechal přesvědčit. Zprv měl být praotcem mnoha potomků – slib **potomstva** (Gn 15:5; 17:4-5). Za druhé Abraham se chopil příslibu **majetku**, budoucího trvalého dědictví země pro sebe i pro své potomky (Gn 12:7; 15:7; 17:8). Na příslib země navždy odkazuje Pavel v Římanům 4:13, kde je země rozšířena na celý svět. Za třetí je zde slib **blahobytu**, univerzálního požehnání skrze Abraháma a jeho duchovní po-

¹ Viz Asýrie and Asyřan v Iz. 10:5, 24; 10:27-11:4; **srv. 2 Tes. 2:8**; Iz. 30:27, 31, 33; 31:4, 8; 32:1-8; Mich. 5:4-7; Zach. 10:10-11. Všimněte si také Ezdráše 6:22, kde je Perse (Írán) označována jako Asýrie.

² Proroctví o budoucnosti může začínat už v 11. kapitole Daniela v 5. verši a vést k vystoupení Antikrista v 11:21. Celá pasáž v Danielovi 11:5-12:13 by pak byla předpovědí budoucnosti. Názor, že Daniel 11:5 dopředu je proroctví,

zastávali Dr. Samuel Tregelles (*Remarks on the Prophetic Visions in the Book of Daniel*), G. H. Lang (*Histories and Prophecies of Daniel*). Viz také poznámky k 11. kapitole knihy Daniel v Ellicottově komentáři.

³ Citováno také v Jakubovi 2:23.

⁴ Richard Holst, "The Meaning of 'Abraham Believed God' in Romans 4:3," *Westminster Theological Journal* 59 (1997), s. 319.

tomky.

Abrahamova ochota nechat se přesvědčit, tj. stát se věřícím, přijetím Božího plánu, je paradigmatem křesťanské víry. Sliby se nezměnily, protože evangelium bylo Abrahamovi zvěstováno předem (Gal 3:8) a Ježíš přišel, aby potvrdil sliby dané patriarchům (Řím 15:8). "Předměty jeho [Abrahamovy] víry, osobní i prorocké, jsou pro novozákonní věřící současné i budoucí **stejně**."⁵ Ztráta slibů potomstva, majetku a blahobytu tedy představuje ohrožení samotného evangelia. Křesťané věří v Krista, ale v Krista neoddělitelně spjatého a definovaného sliby danými Abrahamovi.

Pro někoho je šokující zjištění, že Abrahamova víra v Boží smluvní sliby a víra v Krista jsou v podstatě totožné. V současnosti je tato zásadně důležitá pravda často zastírána zbožně znějícím, ale zavádějícím argumentem, že Abraham věřil spíše v Boha než v samotné sliby; že lpěl spíše na Bohu, který slíbil, než na tom, co bylo slíbeno. To je falešná dichotomie, která má tendenci zbavit víru jejího biblického obsahu a ponechává věřícího, aby si vytvořil vlastní verzi víry jako pocit, intuici, touhu po dobru atd. V tu chvíli "víra" přestává být pravou vírou a vrací se k lidským skutkům.

Biblická víra je nemožná bez pochopení Božích smluvních ustanovení: Jeho touha požehnat svým dětem věčným životem v zemi, která je v Novém zákoně alternativně nazývána Božím královstvím. "Blaze pokorným", říká Ježíš a opakuje tak Abrahamův slib vlastnictví, "neboť oni budou mít zemi za své vlastnictví" (Mt 5:5; srov. Ž 37:11). Stejně tak může svou terminologii obměnit tvrzením, že jim jednou bude patřit *Království* (Lk 12:32).

Víra se nikdy nesmí oddělovat od důvěry a přesvědčení o Božím slově Abrahamovi, "slovu o království" z Ježíšova slavného podobenství (Mt 13:19). Semenem znovuzrození je ve skutečnosti ono semeno-slovo o Království, spásné evangelium, kterému věřící dovolí zakořenit ve svém srdci, stejně jako Abraham přijal Boží slovo slibu.

Na stránkách Písma Bůh uděluje svou přízeň těm, kdo věří tomu, co On říká. Znamená to chovat se k Bohu jako k velkému hlasateli pravdy, což samo o sobě přináší stav správného postavení před Bohem. Věřit zna-

mená víc než jen přijmout Ježíšovu smrt a vzkříšení. Je tu zásadní věc, kterou je slib vlastnictví/země, jenž tvoří základ křesťanské smlouvy.

Víra = Abraham uvěřil Bohu

"Pro Pavla není víra ani skutkem, ani intuicí, ale **přesvědčením o slibech**, jak jsou shrnuty v Kristu. Srovnej postřeh Ernsta Kasemanna, že "víra není ani ctnost, ani náboženský postoj, ani zkušenost. Je to víra ze slyšení. Vstupuje do slibu spásy a stává se mu poslušnou"...

"Obecné tvrzení, že Abraham uvěřil slibům, vyžaduje bližší analýzu – jakým slibům vlastně? Pavel jistě nemá na mysli sliby obecně, ale ty, které se týkají Abrahamovy smlouvy..."

1. Slib početného potomstva ["**Potomstvo**"].
2. Slib dědictví půdy ["**Vlastnictví**"].
3. Slib všeobecného požehnání ["**Blahobyť**"].

"Je tedy Abrahamova víra vzorem křesťanské víry? Říká snad [Pavel], že víra v Ježíše je stejná jako víra v přísliby? Podle D. J. Hoopera 'předměty jeho [Abrahamovy] víry, jak osobní, tak prorocké, jsou **stejně pro novozákonní věřící současné i budoucí**'... Říká nejen, že Abraham je paradigmatem věřících, ale že jeho víra je paradigmatem křesťanské víry..."

"Pavel vidí Krista jako záruku či potvrzení Božích slibů... 'aby potvrdil sliby dané patriarchům' (Řím 15,8). Abrahamova víra v sliby a víra v Krista jsou v podstatě totožné... Kristus je Božím 'ano' slibům (2 Kor 1,20)...vyvrcholení smlouvy nespočívá v Kristově prvním příchodu, ale v jeho druhém příchodu."

Richard Holst, "The Meaning of 'Abraham believed God' in Romans 4:3," *Westminster Theological Journal* 59, 1997, s. 319-326

Komentáře

- "Jako už mnoho let, vlastně od doby, kdy jste mi poprvé poslali svůj časopis (dost možná od doby, kdy jste ho poprvé vyrobili!), je přijímán s velkou radostí a očekáváním! Právě jsem dočetl své červencové číslo, které jsem obdržel před několika hodinami, a okopíroval jsem si z něj několik výtisků a jeden odnesu své

⁵ *Ibid.*, s. 324.

Nesmrtelnost

"Nesmrtelný znamená odolný vůči smrti. Věřit v nesmrtelnost duše znamená věřit, že i když 'tělo Johna Browna leží v hrobě, jeho duše kráčí dál', protože kráčet dál je přirozeností duší, stejně jako je přirozeností jabloní vyrábět jablka. Těla umírají, ale duše ne.

"Ať už je to pravda, nebo ne, **není to biblický názor, ačkoli mnozí, kteří by to měli vědět lépe**, se domnívají, že tomu tak je. Biblický pohled se liší v několika podstatných věcech:

1. Jak někdo řekl, biblické chápání člověka není takové, že *má* tělo, ale že *je* tělem. Když Bůh stvořil Adama, udělal to tak, že uplácal trochu hlíny, aby vzniklo tělo, a pak do něj vdechl trochu dechu, aby vznikla živá duše. Tělo a duše, z nichž se skládá člověk, jsou tedy neoddělitelně spjaty jako listí a plameny, které tvoří ohniště. Když kopnete do kbelíku, kopnete do něj na sto procent. Do celého. Už není nic, co by mohlo pokračovat v pochodu.

2. Myšlenka, že tělo umírá a duše ne, je myšlenka, která naznačuje, že tělo je něco dost ošklivého a trapného, jako jsou hemeroidy. Řekové o něm hovořili jako o vězení pro duši... Bible naproti tomu vidí zejména tělo a hmotný svět obecně jako dobrý a slavný výtvor. Jak by tomu mohlo být jinak, když ho vynalezl dobrý a slavný Bůh?

3. Ti, kdo věří v nesmrtelnost duše, věří, že život po smrti je pro člověka stejně přirozený jako trávení po jídle. Bible místo toho hovoří o vzkříšení. To je zcela mimopřirozené. Člověk nepokračuje v životě až za hrob, protože tak je stvořen. Naopak, jde do hrobu mrtvý jako trouďa a Bůh mu život znovu vrátí (tj. vzkřísí ho), stejně jako mu ho dal na začátku...

3. Ti, kdo věří v nesmrtelnost duše, věří, že život po smrti je pro člověka stejně přirozený jako trávení po jídle. Bible místo toho hovoří o vzkříšení. To je zcela mimopřirozené. Člověk nepokračuje v životě až za hrob, protože tak je stvořen. Naopak, jde do hrobu mrtvý jako trouďa a Bůh mu život znovu vrátí (tj. vzkřísí ho), stejně jako mu ho dal na začátku...

4. Všechna hlavní křesťanská vyznání víry potvrzují víru ve vzkříšení těla. Jinými slovy potvrzují víru, že to, co si Bůh navzdory všemu cení natolik, aby přivedl zpět k životu, není jen nějaká beztělesná ozvěna lidské bytosti, ale nová a opravená verze všeho, co z ní učinilo konkrétní lidskou bytost, kterou byla."

Frederick Buechner, *Wishful Thinking: A Theological ABC*, 1973, p. 41-43

příbuzné, která se sama těší na vaši tak neocenitelnou pomoc v porozumění Písmu! Jsme neuvěřitelně pozhnaní Bohem, že jsme příjemci vaší pomoci." - *Kanada*

- "Děkujeme za červencový časopis. Chtěl bych vám poděkovat za všechny ty roky, které jste věnoval Pánu dílu. Žasnu nad vaším neutuchajícím nadšením a pokorou. Jak možná víte, 'náhodou' jsem se k vaší službě dostal po letech modliteb k Bohu, aby mi dal pochopit své cesty. Odpověděl na mé modlitby? Ano, vyslyšel mě! Jsem vždy vděčný za nedělní online studium Bible v církvi. Stále se modlím, aby náš Otec i nadále podporoval vás i všechny ostatní podobně zaměřené služby." - *Anglie*

- "Děkuji vám za všechna učení, která jsem viděla na YouTube. Potvrdili jste mi mnohé, čemu jsem věřila, ale co bylo tak daleko od hlavního proudu."

- *Tennessee*